

[Steen Folke.]

nogle bemærkninger til det. Det var en usædvanlig hårdhændet procedure over for en højere læreanstalt, det indgreb, der blev trykket ned over centeret. Ministeren har i sit svar til Roskilde universitetscenter, der beskriver dette indgreb, sagt, at der var bred tilslutning til indgrebet i undervisningsudvalget, og det er givetvis beklageligt nok rigtigt. Men da det nu står der, vil jeg gerne understrege, at ministeren ikke har haft tilslutning fra VS til det indgreb, der blev foretaget. Jeg forstod ikke helt, men fornemmede på SF's og DKP's ordførere i dag, at man for så vidt så med sympati på de indgreb, der er foretaget. Jeg vil gerne understrege, at det gælder altså ikke VS.

Vi mener, at de udvalg, der blev nedsat vedrørende basisuddannelser, blev nedsat på en ganske usædvanlig måde, hvor ministeren og ministeriet jo ikke blot udpegede formand og ministerielle repræsentanter, men også udpegede centerets repræsentanter i udvalgene, og for så vidt har studenterne ret — fru Gerda Møller citerede nogle studerende, der gjorde rede for det — i, at de, der sidder i staben ved Roskilde universitetscenter, de, der sidder i disse faglige udvalg, ikke er centerets repræsentanter, de er nemlig udpeget af ministeren.

Men ud over denne udvælgelsesprocedure og det, som den har givet anledning til, nemlig at disse udvalg er sammensat på en måde, hvorom man ved, at der i høj grad er lagt vægt på at få medlemmer i udvalgene, som er kendte modstandere af den problemorienterede form for basisuddannelse på RUC, ud over det mener jeg, det er helt oplagt, at sigtet altså nu er — og det erkendes for så vidt — at nu skal der indføres en mere disciplinorienteret form for basisuddannelse i stedet for, altså noget, som efter vores mening oplagt er et skridt i en forkert retning.

Derudover er det særdeles skadeligt for studierne, at man har indført eksamen ikke blot efter basisuddannelsens afslutning, men sågar efter kun ét års studium; det vil være med til at slå uddannelsen og det reelle studium i stykker, det er jeg overhovedet ikke i tvivl om. Der er andre indgreb, der hørte med, der er dette med indgrebet over for undervisningsassistenterne, som oven i købet ikke blot var et indgreb over for

RUC, men et indgreb, som nu er blevet udstrakt til også at gælde de øvrige universiteter og højere læreanstalter. Jeg vil godt henvise her til de udtalelser, der fremkom — det var vist i går — i forbindelse med konsistoriemødet ved Københavns universitet, hvor, så vidt jeg forstår, bl. a. rektor Thor A. Bak gjorde rede for, hvordan konsistorium ser dette indgreb som noget, der dels vil fordyre uddannelsen, dels gøre den ringere — for selv om borgerlige ikke kan forstå det, kan det udmærket være sådan, at studerende er bedre kvalificerede i visse tilfælde til at varetage en bestemt uddannelse end færdiguddannede. Sådan kan det rent faktisk være, og derfor er det urimeligt at påtvinge universiteterne at vælge en dårligere kvalificeret i en given situation.

Hele historien om RUC her er et lærestykke om det borgerlige frisinds endeligt. Jeg mener, at man klart må se det som en forløber for stadig større statslige indgreb i universitetsuddannelserne; for så vidt kan man sige, det harmonerer udmærket med H-planen, altså at selve oprettelsen af direktoratet for de videregående uddannelser i sig selv er et udtryk for, at staten i højere grad vil i gang med en strammere statslig planlægning og indblanding i alle højere uddannelser, herunder universitetsuddannelserne.

Jeg mener også, der nu er lagt op til et klart angreb på styrelsesloven. Vi har haft en styrelseslov, der gav de studerende en vis medbestemmelse, der gav universiteterne et vist selvstyre, og det er man i demokratiets hellige navn rede til at acceptere, så længe der ikke sker noget inden for disse rammer, som kan blive en udfordring for det samfund, staten administrerer. Det er sådan set essensen i indgrebene, der foregår for øjeblikket, og det viser lige præcis, hvor langt det borgerlige frisind, hvor langt den megen snak om demokrati rækker, den rækker altså lige dertil, hvor der sker noget, som er en udfordring over for magthaverne i samfundet. Så bliver der skredet ind nok så håndfast, så glemmer man fraserne om demokrati og medbestemmelse og alt det, som vi i øvrigt hører så meget om fra denne talerstol.

Eva Rothenborg (FP):

Hvis jeg skal forsøge at begrunde dybere, hvorfor fremskridtspartiet mener, det vil være det rigtigste på nuværende tidspunkt